

Súca na poličku

Každý život, ľudský či iný, má svoje korene a má aj svoju minulosť. Platí to aj o človeku a o národe, ale aj o iných ľudských kolektívoch. Človek, ktorý nepoznal a nepozná svojich rodičov, predkov, sa veľmi ťažko orientuje v spoločnosti alebo v medziľudských vzťahoch. Toto konštatovanie sa vzťahuje aj na národ, ba i na celé ľudstvo. Už dávnejšie, no najmä po vzniku samostatnej Slovenskej republiky, si slovenskí historici a iní intelektuáli uvedomili, že vedomie slovenského národa potrebuje razantnú podporu minulosti a histórie.

Viacerí historici, ale i niektorí politici si osvojili historický pohľad, že dejiny Uhorska či Rakúsko-uhorskej monarchie sú vlastne aj dejinami Slovákov. Takýmto spôsobom sa – dúfajme – začína vytvárať nový, prijateľnejší a európskejší obraz o spolunažívaní národov v uvedených štátnych formáciách.

Pravdepodobne aj takéto pohnútky

viedli celú plejádu slovenských historikov pod vedením **PhDr. Vladimíra Segeša** k napísaniu vzácnej publikácie **Kniha kráľov /Panovníci v dejinách Slovenska a Slovákov/**. Je to nevšedný titul v slovenskej knižnej produkcii. Je súborom portrétov všetkých panovníkov, ktorí vládli na území Slovenska – od Vannia na začiatku nášho letopočtu až po posledného habsburského cisára a kráľa Karola v minulom storočí. Jej autori interpretujú činy predstaviteľov jednotlivých dynastií optikou modernej slovenskej historiografie, a tak sa pred čitateľom prostredníctvom kráľov vynára iný, živší obraz dejín Slovenska, než aký sme poznali v nedávnej minulosti. V novom ponímaní a kontexte sú osobnosti kráľov, donedávna u nás väčšinou zaznávané, neoddeliteľnou súčasťou dejín Slovákov a ich kráľovstvá kráľovstvami ich predkov.

/korpás/

Poznámka pre mestskú políciu

Idúcky z mesta domov po chodníku vľavo /ako zákon káže/, v poslednej chvíli prefrčal okolo mňa mládenček, taký „odritek“, ako sa na Záhorí hovorí. Keby som sa bol zatakal či nebudaj odkročil na bok, tak ma zrazí. Zasmial sa nahlas a iste si myslel čosi o starých somároch, čo sú tu ešte a zavadzajú. Neviem, kto dal súhlas, že sa naši výrastkovia môžu voľne preháňať medzi chodcami na chodníkoch – ale prosím. Ak tento „múdry“ nález vydal niekto ešte „múdrejší“, tak prečo nedomyslel pre mestskú políciu v rámci náplne jej práce aj kontroly dodržania vyhlášky o tom, čo má bicykel bezpodmienečne mať. V 11. bode je: „výstražný zvonček a u predškolskej mládeže aj iný výstražný zvukový signál“.

Takže naši drahí mestskí policajti, viem, že pracujete pri ochrane mesta a všetkých občanov, ale nestačí, že raz za čas prefrčíte okolo nás po predpísanom okruhu na novom aute. Nik si vás nevšímá, ale ak by ste iba raz urobili raziu medzi bicyklistami s pokutovým blokom v rukách, to by bolo vzruchu! Chápem. Budete pokutovať miláčikov rodín? Budú zasa voľby, myslíte si, že vám ten „podraz“ s kontrolami zvončekov na bicykloch nevrátime? Aj s úrokami!

drga

Redaktori z Békešskej Čaby v Šahách

Po predpoludňajšom stretnutí s maďarskými gymnazistami redaktori dvojmesačníka **Bárka** z Békešskej Čaby zavítali do Mestskej knižnice v Šahách.

Hosti privítala vedúca **Marta Solmošiová**.

Šéfredaktor **Tibor Elek** informoval prítomných o 10-ročnej histórii literárneho, umeleckého a spoločenskovedného časopisu a o jeho profile. Potom sa predstavili ďalší redaktori a prispievajúci: **Krisztián Grecsó**, **Ottó Kiss**, **László Kiss** a literárny kritik a básnik z Balogu nad Ipľom – **Zoltán Németh**. Uvedení prečítali básne a úryvky zo svojich zbierok.

Celý priebeh stretnutia charakterizovala inšpirujúca pohoda.

/korpás/

Zľava: **Krisztián Grecsó**, **László Kiss**, **Tibor Elek**, **Ottó Kiss** a **Zoltán Németh**

Argentínsky spisovateľ – šahanský rodák Pablo Urbányi medzi svojimi krajanmi

V šahanskom Café Piccolo sa 28. mája 2004 udialo milé stretnutie. Hostom bol **Pablo Urbányi**, slávny argentínsky spisovateľ píšuci po španielsky. Jeho diela vyšli vo viacerých svetových jazykoch, v maďarčine zbierka poviedok a v tomto roku román *Silver*.

O životnej púti spisovateľa, ktorý sa narodil v roku 1939 v Šahách, hovoril **Péter Hunčík**. Potom hosť odpovedal na

jeho otázky a otázky účastníkov besedy. Dozvedeli sme sa, že v roku 1947 celá rodina emigrovala do Argentíny a v roku 1977 odchádza spisovateľ Urbányi do Kanady, kde sa stane univerzitným profesorom.

Po stretnutí v kaviarni ho na Mestskom úrade v Šahách prijal primátor **Ing. Ján Löwy**, poslanci a pozvaní hostia. Primátor zdôrazňoval, že v mene

obyvateľov mesta vyjadruje úprimnú radosť z tejto návštevy. Odovzdal mu pamätný diplom a erb mesta vyhotovený keramičkou *Adrianou Kutakovou*.

Stretnutie spestrilo svojim vystúpením *Trio Amadeus*.

Po oficiálnej časti mohli prítomní hovoriť so vzácnym hosťom.

/korpás/